

VIU LA CLÀSSICA! OTELLO Giuseppe Verdi

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 16 de maig | 17.30 h

Enregistrat el 2023 a l'Òpera Estatal de Viena

Durada: 150 minuts (inclou un descans)

EQUIP CREATIU

Director d'escena **Adrian Noble**

Escenografia i disseny de vestuari **Dick Bird**

Director musical **Alexander Soddy**

Disseny d'il·luminació **Jean Kalman**

Orquestra i Cor de l'Òpera Estatal de Viena

REPARTIMENT

Otello **Jonas Kaufman**
Emilia **Szilvia Vörös**

Desdemona **Rechel Willis-Sørensen**
Roderigo **Ted Black**

Iago **Ludovic Tézier**
Lodovico **Lija Kazakov**

Cassio **Bekhzod Davronov**
Montano **Leonardo Neiva**

PRESENTACIÓ

El Verdi més shakesperia

Era el 5 de febrer de 1887 quan s'estrenava a La Scala de Milà aquest drama líric en quatre actes, que va constituir una de les darreres obres mestres de Giuseppe Verdi. El geni de Parma comptava aleshores amb 74 anys i en feia sis que s'havia retirat, venerat universalment, després de l'estrena d'*Aida* el 1871. *Otello* va suposar, doncs, el seu retorn a l'escena operística, alhora que el seu testament musical, juntament amb la seva següent i darrera composició, *Falstaff* (1893).

Amb *Otello*, Verdi va adaptar al terreny operístic la clàssica tragèdia homònima de William Shakespeare. Però no va ser el primer a fer-ho; set dècades abans, el 1816, Rossini ja va adaptar l'obra del cèlebre dramaturg anglès. La versió verdiniana, amb l'extraordinari llibret d'Arrigo Boito, va ser més fidel al text original, captant i plasmanent a la perfecció els seus matisos, la seva tenebrositat i fosc i el caràcter profund i psicològic dels personatges.

No és un secret la fascinació que sentia Verdi per Shakespeare, com els hi passava a altres compositors romàntics. No en va, les seves obres mestres shakespearianes –*Otello*, *Falstaff* i, anteriorment, *Macbeth*– constitueixen el zenit de la seva prolífica trajectòria.

Drama intens i violent sense concessions, l'argument d'*Otello* ha transcendit universalment com la història de gelosia per antonomàsia. Els personatges d'Otello, Desdemona i Iago protagonitzen una intriga on la manipulació, la passió i la maldat és portada a les últimes conseqüències. En un joc de contrastos sobre la psicologia i la conducta humana, la crueltat i misèria de Iago troba la seva antítesi en la commovedora figura de Desdemona, víctima innocent d'aquesta tragèdia a causa de la gelosia desbordada del seu marit Otello. Tot plegat, un text dramàtic que a nivell musical requereix una gran potència per part dels intèrprets –especialment els masculins-. En definitiva, amb *Otello*, Verdi ens regala una composició musical que connecta amb la interioritat dels personatges i on magistralment, com apunta el musicòleg Jaume Radigales, «l'orquestra de Verdi comenta, embruta i no es limita a subratllar la melodia».

Un *Otello* superb des de la capital austríaca

L'octubre de 2023, la imponent Òpera estatal de Viena acollia aquesta producció de la mítica tragèdia verdiniana, una impactant adaptació que explora els abismes de l'ésser humà. Dirigida amb un enfocament visual superb, signat pel director escènic Adrian Noble, el muntatge va captivar el públic amb la seva poderosa representació del costat fosc de l'ànima.

El tenor Jonas Kaufmann i el baríton Ludovic Tézier van posar-se en la pell dels personatges d'Otello i Iago, respectivament, en un duel vocal de luxe. Tanca el triangle la soprano Rachel Willis-Sørensen com a Desdemona, que va fer gala del seu impressionant registre vocal i la gran seva intensitat dramàtica.

OTELLO

ACTE I

Xipre, segle XV. Otello, governador de l'illa i general moro de l'exèrcit venecià, retorna victoriós en vaixell de la batalla contra els turcs a reunir-se amb la seva esposa Desdemona. Però a terra, Iago, l'alferes d'Otello, busca venjança perquè aquest ha nomenat Cassio capità de l'armada, un càrrec que Iago confiava obtenir.

En la celebració per la victòria, Iago proposa a Cassio un brindis rere un altre per a emborratxar-lo. Davant les burles d'un altre soldat per estar tan begut, Cassio inicia un duel amb ell i acaba ferint-lo en el mateix instant en què arriba Otello. Aquest, furiós, li retira el càrrec de capità.

ACTE II

Cassio desitja recuperar el seu càrrec de capità i Iago li aconsella que parli amb Desdemona, perquè ella pot influir en el seu marit. Cassio li fa cas, sense saber que Iago li està insinuant a Otello que ell i Desdemona són amants.

Durant la nit, Desdemona compleix l'encàrrec de Cassio de demanar-li al seu marit que li retorni el càrrec. Otello respon amargament que li fa mal el cap i la seva esposa li ofereix un mocador que ell li va regalar, brodat amb maduixes. Però Otello la rebutja enfadat i llença el mocador a terra. Emilia, donzella de Desdemona i esposa de Iago, recull el mocador i el guarda, però Iago li treu a la força.

Un temps després, Iago explica a Otello que ha vist Cassio portant aquest mateix mocador i, cec de gelosia, Otello clama contra la seva dona i Cassio.

ACTE III

Desdemona insisteix a convèncer el seu espòs que torni a nomenar capità a Cassio, però Otello, recelós, reclama de nou el mocador brodat. Quan ella confessa que l'ha perdut, ell entra en còlera.

Iago convenç aleshores Otello que li expii d'amagat mentre parla amb Cassio sobre Desdemona. En comptes d'això, pregunta a Cassio sobre la seva amant Bianca i aquest li explica les seves aventures romàntiques, vanant-se també d'haver rebut un mocador, regal d'una admiradora secreta. Otello, que només ha pogut escoltar fragments de la conversa, creu que parlen de la seva esposa i les seves sospites queden confirmades quan veu Cassio mostrant el mocador, que resultar ser el de Desdemona.

Després de l'arribada de l'ambaixador de Venècia, que porta una carta del Dogo reclamant Otello de tornada a l'armada veneciana, aquest resol dur a terme la seva venjança aquella mateixa nit.

ACTE IV

En arribar la nit, Otello entra en l'habitació de la seva dona, l'acusa de ser-li infidel i, ignorant les seves súpliques, l'escanya.

Emilia arriba en el moment que Desdemona exhala el seu darrer sospir tot defensant la seva innocència. Otello exclama que té proves de la seva infidelitat, ja que va veure amb els seus propis ulls que Cassio tenia el seu mocador. Emilia, horroritzada, explica que va ser Iago qui li va robar. Les intrigues de Iago queden al descobert i els homes d'Otello intenten empresonar-lo, però aconsegueix fugir.

En adonar-se de l'engany, Otello se suïcida clavant-se una daga, i mor besant el cos sense vida de la seva estimada.

PRÒXIMAMENT

31/05
19.00 h

NO HI HAURÀ UNA ALTRA FI DEL MÓN

espectacle poeticomusical amb
Laura Conejero i Rusó Sala

AUDITORI

13/06
17.30 h

PROJECCIÓ CONCERT: LA DOLCE VITA, LA MÚSICA DEL CINEMA ITALIÀ

amb Martin Scorsesse

AUDITORI